

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/115/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119215869
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:7119215869.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kalinákovvej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Zuzany Biščákovvej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. P., E.. XX.XX.XXXX, W. A. P., E.. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny D., deti rodičov: matka A.. K. D., E.. XX.XX.XXXX, J. I. D. - B.T. G., W. Z. Z. F. XXX/X, D., Z. I. I. Z. Š. B. I. E., E. XX/X, XXX XX D., a otec A. P., E.. XX.XX.XXXX, J. I. F. X, D., J. Č. P. E. XX, D., za účasti Okresnej prokuratúry Košice I, v konaní o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní matky proti rozsudku Mestského súdu Košice č.k. 11P/31/2019-273 zo dňa 15.8.2023 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II., III. a IV.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na návrh otca.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. S c h v a ľ u j e dohodu rodičov v nasledovnom znení:

Matka sa zaväzuje prispievať na výživu maloletého: A. P., E.. XX.XX.XXXX sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nepnoleté, nezaopatrené dieťa mesačne, počnúc od 1.6.2020 do budúca vždy do 20. dňa v mesiaci.

Matka sa zaväzuje prispievať na výživu maloletého: A. P., E.. XX.XX.XXXX sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nepnoleté, nezaopatrené dieťa mesačne, počnúc od 1.6.2020 do budúca vždy do 20. dňa v mesiaci.

Styk matky s maloletými: A. P., E.. XX.XX.XXXX a A. P., E.. XX.XX.XXXX na žiadosť rodičov súd neupravuje.

II. Dĺžné výživné zo strany matky na výživu maloletého A. P., E.. XX.XX.XXXX za obdobie od 1.6.2020 do 31.8.2023 vo výške 1 193,19€ je matka povinná zaplatiť do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Dĺžné výživné zo strany matky na maloletého A. P., E.. XX.XX.XXXX za obdobie od 1.6.2020 do 31.8.2023 vo výške 1 193,19€ je matka povinná zaplatiť do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 62 ods. 1-5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 2 ods. 1, § 44 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 232 ods. 3, 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. S poukazom na uzatvorenú rodičovskú dohodu, ktorú súd schválil, nakoľko bol toho názoru, že táto rodičovská dohoda je v najlepšom záujme maloletých detí, tak predmetom autoritatívneho rozhodovania súdu bolo len rozhodovanie o dĺžnom výživnom za obdobie od 01.06.2020 do rozhodnutia súdu. Rodičia sa dohodli na tom, že matka bude obom maloletým deťom prespievať výživným v minimálnom zákonom rozsahu počnúc dňom 01.06.2020. Vzhľadom na to, že matka doposiaľ neprispievala na výživu maloletých detí peňažným plnením k rukám otca, okrem sumy 6 eur, vzniklo matke za obdobie od 01.06.2023 do 31.08.2023 dĺžné výživné vo výške 1.196,19 eur na každé dieťa. Súd zároveň s poukazom na § 232 CSP ods. 3 predĺžil matke lehotu na plnenie, nakoľko matka je toho času dobrovoľne nezamestnaná, pričom súd nezistil žiadne objektívne prekážky, ktoré jej bránia sa zamestnať. Súd nevyhovел návrhu matky na započítanie plnení, ktoré poskytla matka svojim deťom, ktoré špecifikovala v podaniach zo dňa 11.08.2023 a 15.08.2023. Matka poskytla deťom hmotné plnenia bez akejkoľvek konzultácie s otcom a taktiež nevedela určiť ich súhrnu hodnotu v nominálnej výške. Súd tieto plnenia matky považuje za dary, ktoré matka deťom poskytla, počas, resp. v súvislosti realizáciou styku za účelom potešenia detí, ako aj matky samotnej. Započítanie týchto plnení by bolo podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi, na ktoré má súd s poukazom na čl. 1 CMP prihliadať.

5. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52, § 55 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

III. Obsah odvolania matky

6. Proti rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka, ktorá namietala, že v záhlaví je uvedený kolízny opatrovník ako orgán štátnej správy, ale nie je uvedené jeho meno a titul, teda nie je jasné, ktorý konkrétny zamestnanec sa pojednávania zúčastnil. Namietala, že v záhlaví sú údaje o pobyte oboch rodičov, kde je zvýhodnené postavenie otca, ktorý má prechodný pobyt na P. E. XX, náместie sa uvádza malým písmenom, nie veľkým, ale v jeho prípade sa už neuvádza hodnota pobytu ako matky, teda adresa prihláseného prechodného pobytu, a teda nie je z textu zrejmé, či ide alebo nejde o pobyt, ktorý je prihlásený ako prechodný pobyt alebo iný údaj vzťahujúci sa k obydliu, kde bývajú aj jej deti, ktorých trvalý pobyt je ale totožný s pobytom matky. Odvolanie podáva matka voči výroku II. o dĺžnom výživnom, ktoré žiada znížiť o sumu 350 eur, nakoľko bola vybavená poukážka na nákup notebooku cez webovú stránku digitalnyziak.sk otcom detí na základe vyhľadania informácie kontaktovania organizácie e-mailom zo strany matky. Keďže ide o jej aktívny záujem o zabezpečenie notebooku pre deti, považuje to za svoju hodnotu, a teda žiada znížiť dĺžné výživné o túto sumu. Ďalej žiada odpočítať 40 % zo súm na základe predložených 3-ročných výdavkov. V opačnom prípade bude požadovať o plnohodnotný návrat a pridelenie detí do jej starostlivosti.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky odporúča rozhodnúť na základe dostupných materiálov a dôkazných prostriedkov v najlepšom záujme maloletých detí.

8. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky považuje odvolacie argumenty matky za účelové, žiadosť o odpočítanie 40 % zo súm dĺžného výživného neakceptuje, o uvedenom sa nedohodli. Poukázal na bod 16. odôvodnenia. Jej žiadosť o zníženie dĺžného výživného o sumu 350 eur je nerelevantná, dôvody sú neoprávnené, je úplne jedno, kto z rodičov podal žiadosť o dotáciu, je to príspevok pre dieťa zo štátu, nie zo strany matky a netýka sa dĺžného výživného. Navyše žiadosť na príspevok podal otec. Zdôraznil, že je dlhodobo dobrovoľne nezamestnaná a nie sú žiadne objektívne prekážky, ktoré jej bránia zamestnať

sa. Jej ďalšie pripomienky považuje za nezmyselné. Od kedy má otec zverené deti do starostlivosti, matka hľadá dôvody, ako sa výžive vyhnúť, namiesto toho, aby hľadala spôsob zlepšiť svoju životnú a finančnú situáciu.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/,g/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v jeho napadnutej časti výroky II. a III. o dlžnom výživnom a závislom výroku IV. o trovách konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. V priebehu konania súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 11P/31/2019-157 zo dňa 25.1.2022 mal. A. a mal. A. zveril do osobnej starostlivosti otca, zaviazal matku prispievať na výživu každého z nich sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na neplnoleté nezaopatrené dieťa mesačne počnúc dňom 12.12.2019, dlžné výživné za obdobie od 12.12.2019 do 31.1.2022 v sume 752,52 eur na každé z mal. detí zaviazal matku uhradiť otcovi v mesačných splátkach v sume 50 eur, rozhodol, že styk matky s mal. A. a mal. A. neupravuje, rozhodol, že právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok majú obidvaja rodičia, s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Výrokom IX. rozhodol, že štát nemá nárok na náhradu trov konania. Výrokom X. zrušil uznesenie Okresného súdu Košice I o neodkladnom opatrení zo dňa 24.04.2020.

11. V zmysle podaného odvolania matky následne Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 8CoP/135/2022-519 zo dňa 27.2.2023 potvrdil rozsudok v napadnutých výrokoch I. o výchove, VII. o zastupovaní maloletých detí a správe ich majetku, IX. o náhrade trov konania štátu a X. o zrušení neodkladného opatrenia a zrušil rozsudok v napadnutých výrokoch II. o určení výživného pre mal. A., III. o dlžnom výživnom pre mal. A., IV. o určení výživného pre mal. A., V. o dlžnom výživnom pre mal. A., VI. o úprave styku a VIII. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na argumenty matky predstreté v odvolaní bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne rozhodol o určení dlžného výživného na maloleté deti. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutých výrokoch o dlžnom výživnom (II. a III. výrok) je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa rozsudku v jeho napadnutých častiach dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne posúdil skutočný stav podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a správne určil dlžné výživné.

13. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

15. Odvolací súd nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však bol nesúhlas matky s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami matky (§ 387 ods. 3 CSP).

16. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovacím rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku prvej inštancie, s ktorým tvorí jeden celok (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/40/2018 zo dňa 18.07.2018).

17. Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku je koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 CSP.

18. Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003). Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení, skutkový (skutočný) stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. Stručne možno zhrnúť, že odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu nečiní rozsudok nepreskúmateľným ani nezákonným. Napokon je potrebné dodať, že terajšia právna úprava vyplývajúca z Civilného sporového poriadku, konkrétne z ust. § 387 ods. 3 umožňuje odvolaciemu súdu zaoberať sa vo vlastnom odôvodnení rozhodnutia aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, z čoho vyplýva, že zákonodarca čiastočnú neodôvodnenosť rozhodnutia nepovažuje za takú vadu konania, ktorá by účastníkom konania odníkala možnosť konať na súde, a to obzvlášť s poukazom i na ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, v rámci ktorého odvolací súd nie je viazaný jednak odvolacími dôvodmi a ani rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

19. Zo zisteného skutočného stavu súdom prvej inštancie vyplýva, že s poukazom na uzatvorenú rodičovskú dohodu, ktorú súd schválil, nakoľko bol toho názoru, že táto rodičovská dohoda je v najlepšom záujme maloletých detí, predmetom autoritatívneho rozhodovania súdu bolo len rozhodovanie o dlžnom výživnom za obdobie od 01.06.2020 do rozhodnutia súdu. Rodičia sa dohodli na tom, že matka bude obom maloletým deťom prispievať výživným v minimálnom zákonom rozsahu počnúc dňom 01.06.2020. Výška výživného v minimálnom rozsahu sa upravuje každoročne opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky o úprave súm životného minima, pričom od 01.07.2019 do 30.06.2019 predstavovala sumu 28,79 eur (183/2019 Z.z.), od 01.07.2020 do 30.06.2021

predstavovala sumu 29,42 eur (174/2020 Z.z.), od 01.07.2021 do 30.06.2022 predstavovala sumu 29,87 eur (244/2021 Z.z.), od 01.07.2022 do 30.06.2023 predstavovala sumu 32,11 eur (227/2022 Z.z.) a od 01.07.2023 do budúca predstavovala sumu 36,80 eur (220/2023 Z.z.).

20. Následne odvolací súd preskúmal výpočet dlžného výživného. Súd prvej inštancie vyčíslil dlžné výživné nasledovne: od 01.06.2020 do 30.06.2020 na sumu 28,79 eur - (to znamená 1 mesiac x 28,79 eur = 28,79 eur), od 01.07.2020 do 30.06.2021 na sumu 353,04 eur, (to znamená 12 mesiacov x 29,42 eur), od 01.07.2021 do 30.06.2022 na sumu 358,44 eur, (to znamená 12 mesiacov x 29,87 eur = 358,44 eur), od 01.07.2022 do 30.06.2022 na sumu 385,32 eur (to znamená 12 mesiacov x 32,11 eur = 385,32 eur, a od 01.07.2023 do 30.08.2023 na sumu 73,60 eur, (to znamená 2 mesiace x 36,80 eur). Výsledná suma dlžného výživného na každé z maloletých detí vznikla súčtom súm 28,79 eur + 353,04 eur + 358,44 eur + 385,32 eur + sumu 73,60 eur = 1.199,19 eur a od tejto sumy súd odrátal sumu 3 € (matka uhradila 6 € spolu na dve deti, súd to rozdelil rovnakým dielom v prospech oboch maloletých detí) t.j. 1.196,19 eur na každé z maloletých detí.

21. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie pri jeho výpočte postupoval v zmysle zákona a vypočítal ho matematicky správne. Čo sa týka splatnosti dlžného výživného, súd je povinný postupovať podľa § 232 ods. 3 CSP a zároveň je povinný prihliadnuť aj na postoj povinného k plneniu, ako aj na to, či povolenie výhody splátok nebude mať ťaživý dopad na oprávnených, prípadne či je možné od nich spravodlivo žiadať strpenie plnenia v splátkach alebo dlhšej ako zákonnej lehote. Odvolací súd vzhľadom k povahe pojednávanej veci, priznanému nároku, nezodpovednému postoju matky maloletých, nepovažuje za spravodlivé priznať výhodu splátok, pretože matke muselo byť zrejmé, ako si plní vyživovaciu povinnosť a pri primeranej prezieravosti si mohla vytvárať úspory na úhradu dlžného výživného. Otec detí pritom nebol zvýhodnený splátkami a musel uspokojovať neustále potreby detí v momente ako vznikali, prípadne si vedenie domácnosti prispôbovať tak, aby na ich úhradu mal. Preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď zaviazal matku zaplatiť dlžné výživné do 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd konštatuje, že s poukazom na účel výživného má výživné slúžiť na úhradu potrieb dieťaťa práve vtedy, keď ich najviac potrebuje. Aj podľa odvolacieho súdu je správny záver súdu prvej inštancie, že lehota dvoch mesiacov je dostatočná na to, aby si matka usporiadala svoje pomery natoľko, aby mohla uhradiť dlžné výživné, keďže je všeobecne známou skutočnosťou, že na trhu práce je dostatočné množstvo pracovných príležitostí, ktoré môže matka využiť.

22. Vo vzťahu k odvolacej námietke matky o odpočítanie 40 % zo súm dlžného výživného a tiež zníženie dlžného výživného o sumu 350 eur sa odvolací súd stotožňuje s argumentáciou otca, že je irelevantné, kto z rodičov podal žiadosť o dotáciu vo vzťahu k zakúpeniu počítača, je to príspevok pre dieťa zo štátu, nie zo strany matky. Poskytnutie takéhoto príspevku nezavaruje matku plniť si vyživovaciu povinnosť k deťom, navyše určenú v minimálnom rozsahu (cca 1 euro na deň pre jedno dieťa). Súd prvej inštancie správne nevyhovел návrhu matky na započítanie plnení, ktoré poskytla matka svojim deťom, ktoré špecifikovala v podaniach zo dňa 11.08.2023 a 15.08.2023. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že vyživovaciu povinnosť môže rodič, okrem platenia výživného v peniazoch, plniť aj vo forme poskytovania vecných plnení, napr. kúpou oblečenia. V tomto konkrétnom prípade však matka nevedela určiť ich súhrnnú hodnotu v nominálnej výške, preto súd tieto plnenia matky považoval za dary, ktoré matka deťom poskytla v súvislosti realizáciou styku. Ak matka dávala synom darčeky, príp. zabezpečovala ich starostlivosť počas realizácie styku, nemôže tieto plnenia započítať ako výživné, ktorým sa má podieľať k rukám otca. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že sa nejednalo o výživné vo forme hmotného plnenia.

23. Podľa § 220 ods. 1, 2 CSP, v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia. V odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa ods. 3 tohto

zákonného ustanovenia, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

24. Účastníci konania musia byť identifikovaní nezameniteľným spôsobom, čo znamená, že je potrebné v písomnom vyhotovení rozsudku použiť také údaje, aké zákon vyžaduje pri označení strán v žalobe (§ 133-135). Fyzická osoba sa označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo iného pobytu a dátumom narodenia, prípadne iným identifikačným údajom.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sú nedôvodné aj námietky matky vo vzťahu k označeniu kolízneho opatrovníka, či údajom o pobyte otca maloletých. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo, zastáva odvolací súd názor, že súd prvej inštancie sa dôsledne riadil ust. § 220 CSP a písomné vyhotovenie rozsudku má všetky zákonom predpísané náležitosti.

26. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je to potrebné zistenie skutočného stavu vecí.

27. Z citovaného zákonného ustanovenia § 36 CMP vyplýva, že v mimosporových konaniach, ktorým konanie o výživnom pre maloleté dieťa nepochybne je, platí vyšetrovacía zásada, ktorá znamená, že súd je povinný zisťovať čo najdôslednejšie skutočný stav vecí. Súd pritom určí, ktoré z navrhnutých dôkazov je potrebné vykonať a vykoná aj iné dôkazy potrebné na zistenie skutočného stavu, aj keď ich účastníci konania nenavrhli. Nie je však vylúčené, aby si súd osvojil (fakultatívne) zhodné tvrdenia účastníkov, ale len za splnenia podmienky, že nemá pochybnosti o ich pravdivosti a zároveň nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo, zastáva odvolací súd názor, že súd prvej inštancie sa dôsledne riadil ust. § 36 CMP a zisťoval všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o dlhu na výživnom pre obe mal. deti.

28. Preto za daného stavu odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom rozsahu (výroky II. a III. o dlžnom výživnom a závislom výroku IV. o trovách konania) ako vecne správny, postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 759/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná

ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).